

Zevendaagse Drie-Alpentour, juli 2008

Nee, geef mij maar wat koeler weer !
Het was benauwd warm op de aanrij route, totdat je tussen de bossages reed. Heerlijk verkoelend daar !
Ach, zoals een goed Hollander het doet: klagen over het weer ... Nee hoor, met het weer zat het echt wel snor, beetje warm maar daar is niets mis mee !

Dag 1

In het start hotel bleek dat het een grote groep zou gaan worden. Niet iedereen zou vanuit Heidenheim vertrekken, maar het aantal deelnemers dat van hieruit ging vertrekken, was best groot (van de maximaal 35 aanwezige personen).

Ook vandaag begon de dag met een prima zonnetje en aangename temperaturen. Een bijzonder mooie start voor een motorvakantie !

Dan te bedenken dat we straks nog hoger komen te zitten met nog hogere temperaturen !
Gelukkig zullen wij, zoals Icarus dat wel had ondervonden, geen last hebben van smeltende was die ons zou doen kunnen laten neerstorten.

Integendeel: de middagverwachting zag er nogal vochtig uit ! Juist op het moment waarbij ik vermoedde dat het zou gaan regenen, besloot ik mijn kleding aan te passen aan het naderende onheil ... en dat was juist op tijd !

Op het moment van aanpassing van mijn garderobe, het gereedmaken voor het komend waterballet, bij een passend bushokje, stortten met hulp van Hermes de regengod, de regenbuien zich uit over het aardse landschap. En net op het moment dat ik me helemaal had opgetuigd, hielden ze de kranen dan ook nagenoeg dicht. Warm of niet, ik zou het nu mooi laten zitten ! Wie weet of er nog meer buien zouden gaan komen. Die resterende druppels die nog volgden mochten geen naam hebben.

Uiteraard is door de aanwezige waterkoeling de temperatuur lichtelijk gedaald maar bleef het broei-effect gehandhaafd tot in Fliess.

hadden we ook besloten de dagroutes ook vandaag niet al te veel zouden beperkte zicht in de bergen die we

En inderdaad, alles is zo uitgekomen. Gelukkig hebben we maar 2 regenbuitjes gehad: van 's ochtends vroeg to circa 12:00 en van 12:00 tot aan het hotel om 17:00. Heel af en toe een stukje drogend asfalt, een verademing als afwisseling.

Dag 2

Deze dag gingen we va start met het trotseren van de (aanhoudende) regenbuien. Niet iedereen zou vertrekken, immers, we zijn niet allemaal als Vissen geboren. Unaniem zodanig te kiezen dat we gaan missen door het gingen bestijgen.

We hadden, jammer genoeg, te veel wegen aan de verkeerde kant van de berg gereden, vandaar dat het zeer wisselvallig weer was: regen afgewisseld met lichte regenval. De "hier en daar een bui" was voornamelijk HIER geweest, totdat we DAAR waren ... Maar zoals ook op voorgaande routes/vakanties met wat minder goddelijk weer, mocht het ook vandaag de pret niet drukken.

Een verkwikkend warm bad in het hotel monterde alles weer op en konden aanstonds de avondrituelen weer de revue laten passeren.

Dag 3

De vooruitzichten waren goed ! Zo slecht als het gisteren was, wordt het niet meer

Het beloofde goede weer had was uitgekomen. Op een enkele spetter na 's ochtends vroeg, was het een aangename verpozing geweest.

Het weer was niet de enige speler hierin, ook de route en omgeving waren weer luisterrijk.

Het was me onderweg opgevallen dat de radio gecontroleerde verkeerslichten bij diverse afzettingen, niet echt op elkaar waren afgestemd. Dat waren dus leuke verrassingen wanneer je je stapvoets door een tunnel begaf waar ernstig onderhoud werd uitgevoerd aan het wegdek, met een sliert auto's en bussen voor en achter je, je plotseling veel tegemoet komend verkeer tegen kwam. Ik had evenwel niemand horen toeteren of gillen, dus zou het vast en zeker heel normaal zijn

De Drie-Alpentour staat voor rijden in de Alpen inclusief de bijbehorende passen.

Het uitzicht mag dan niet altijd even spectaculair zijn, de route erheen laat daarentegen niets te wensen over. Op de "Hochalpenstrasse" ruik je zowaar af en toe het aanstormende tegemoet komende dalende verkeer. Voetjes van de rem en koppeling !

Het stuwmeer en zijn omringende vaste bewoners (koeien) liggen er, zeker in de zon, prachtig bij. Ik vraag me ook af of ze het autowrak aan de linkerzijde van de weg daar bewust hebben laten staan (zeer vermoedelijk aanrijding met een van de loslopende runderen). Het zal ook niet erg lang geleden zijn geweest. Een teken aan de wand (kant) om zeker op te blijven letten.

Dag 4

Zomers weer ten top ! En dat al in het vroegst van de ochtend.

De uitgekozen route (Jaufenpas en Timmelsjoch) blijkt tot nu toe de mooiste route te zijn. Zowel het weer alsook de route zijn daar debet aan. Een fijne rustige maar sportieve aanloop geven globaal weer

wat we deze dag mogen verwachten: mooie vergezichten en lekker, maar vooral veel, stuurwerk. Zoals (bijna) gebruikelijk, vind er een koffie met koek stop plaats na ongeveer 2 uurtjes wat uitsloverswerk te hebben verricht. Daarbij begin ik (maar ook anderen) mezelf te ontdoen van nu overbodige (motor)kleding stukken. Ikzelf heb geen buitentemperatuurmeter op de motor zitten, maar het zal nu al rond de 23-25 graden zijn. Ook is er het

spreekwoordelijke "geen wolkje aan de lucht" dus zullen we niet rouwig hoeven te zijn vanwege het weer.

De uiteindelijke aanloop naar de Jaufenpas, is er een naar klassiek schoolmodel dus ook echt weer genieten ! Wanneer je boven in de lunchpauze in het Jaufenhaus dan ook een van de pasta maaltijden hebt verorbert, zullen volgelingen je blindelings kunnen traceren door de in ruime mate gebruikte hoeveelheid knoflook.

De afdaling volgt getrouw het voortraject op en ik zie nog kans om net voor de grote oversteek naar de Timmelsjoch, mijn tank vol te gooien met de (duurdere) Italiaanse benzine. Zo weet ik tenminste zeker dat de top gehaald kan worden vanwege het (vermoedelijke) brandstof verbruik.

Ondanks dat er doorlopend stevig aan de gaskraan gedraaid wordt, is het verbruik voor tot mij onbekende waarde gedaald: 1:18 !!!

Wie het weet mag het zeggen ...

Vlak voor het bereiken van de Timmelsjoch top, komen we 2 moedige motorrijders tegen die hun voertuig tegen de berg omhoog aan het duwen zijn ! Je kunt natuurlijk wel eens sportieve aspiraties hebben, maar dit gaat toch wel heel ver !

Het blijkt dat ze in een van hun motoren Euro 95 in hebben gegooit in Italië ... vreemd.

Hoelang ze er uiteindelijk over gedaan hebben weet ik niet, maar het zal vast en zeker nog een stoer uurtje zijn geweest.

Stoer zijn ook de strakke dames (en heren) die al trappend de toppen bereiken. Een dikke duim werpend naar zo'n dame geeft een goede ondersteuning en wordt vriendelijk en prettig beantwoord.

Na deze fabuleuze pas gaat het soepel en vlot door tot aan Fliess.

Bij het gezellige samenzijn buiten (voor en na het eten) komen diverse stoere verhalen naar voren, vreselijk leuk om aan te blijven horen.

Situaties die men heeft meegemaakt, filmpjes die onderweg zijn geschoten en tips die worden overgedragen om het rijden later te kunnen veraangenamen.

Natuurlijk zijn er ook de sportievelingen onder ons (ja, weer ondergetekende) die het niet schuwen een stevige tegen-de-berg-op avondwandeling te maken.

Morgen is het, volgens de vooruitzichten, weer weer zoals het in de zomer hoort te zijn, net als vandaag. De nachtelijke schoonheid is daarvan het bewijs.

Dag 5

Wordt het vandaag de climax-dag ? Men voorspelt/voorziet namelijk dat de overige dagen onweer en regen gaan bevatten.

Dat is echter koffie-dik kijken en een zorg voor morgen.

...

Vandaag rijden we feitelijk de hele Drie-Alpentour:

Oostenrijk, Zwitserland en Italië komen deze dag aan bod !

Warm is het, erg warm. Warm en zonnig en mooi ! De route is doorgaans ook rustig, niet al te veel verkeer. Aankomend in het dorpje Kauns merk ik op dat hier wel Nederlanders

MOETEN wonen ! Waarom ? VERKEERSDREMPELS ! Hier en in het naburige dorpje. De enige dorpjes waar ik dat ben tegen gekomen !

De landgrensoverschrijdingen zijn weliswaar aanwezig, maar gaan geruisloos aan ons voorbij. Op de terugweg daarentegen, zie ik dat aan de andere zijde wel degelijk motorrijders ter controle zijn staande gehouden.

De oprit naar de passen wordt in Italië stelselmatig onderbroken door de vele wegwerkzaamheden. Alles uiteraard ten faveure voor het verkeer om het nog mooier te maken. Afwachten maar he ? Oude, o zo nostalgische wegbruggetjes worden vervangen door hun modernere bredere evenknie. Toch wel jammer, want als ik aan die vervlogen tijden denk, als kind achterin papa's Ford Taunus, over deze en andere smalle bergweggetjes rijdende, moet ik toch een nostalgisch traantje wegpinken.

Natuurlijk zijn deze wegen beter en vlotter maar bovenal veiliger te berijden. Zeker wanneer dat per gemotoriseerde tweewieler gaat, maar toch is hiermee weer een stukje oudheid voor altijd verdwenen. Wat rest zijn de oude zwart/wit foto's met kartelrandjes in het oude familie album....

Het is een flinke dag ferm genieten van al het moois om je heen. De vegetatie, de rotspartijen, het zomerse vrouwelijke schoon maar zeker ook de Sgraffito versierde woningen in Ardez (denk aan de vakwerkhuisen in Duitsland die ook wonderschoon zijn opgebouwd). Dit is echter een "pleisterlagen krab-techniek".

In Livigno is het gewoon aangenaam wanneer je de overheerlijke ciabatta broodjes gaat afrekenen. Ook heerlijk gevulde croissantjes met een beker melk gaat voor drie Euro over de toonbank !

De Italiaanse wegen zijn af en toe verradelijk slecht: gaten in het wegdek, ook in de bochten maar ook gecombineerd in de tunnels. Dat zorgt er toch voor dat je vaak van de ideale lijn moet afwijken maar evenzo vaak wordt afgedribbeld. En als je dat overkomt in een tunnel en daarbij bijna het asfalt gaat missen, wordt het toch weer een spannend moment om deze minst aangename lievelingsuitdagingen het hoofd te bieden en de boel op zijn plaats te houden.

Op de passen is het een drukte van jewelste ! Natuurlijk ook omdat het weer schitterend is en het weer schitterend is. Maar ik denk vooral omdat de Stelviopas een uitdaging is en blijft om met een balansvoertuig hier je energie kwijt te raken.

De "normale" dalende kant is helaas afgesloten wegens steenslag. Dan moet dat door de regen zijn veroorzaakt en ook ernstig veel zijn, dus draaien we om en nemen de afgang via de Zwitserse kant. Deels is dit nog in onderhoud, waardoor je gedeeltelijk onverhard rijdt. Niets om van te schrikken en zeker niet alleen voor all-roads.

De terugweg is eenvoudig, door het Inntal en daardoor nog veel warmer dan de heenroute en bovenop de bergen.

Met de Reschenpas ronden we deze dag af en gaan ons voorbereiden op de aangekondigde barbeque.

's Avonds is het weer een gezelligheid van jewelste. De gesprekken gaan over de bikkels en hun stoere ervaringen maar evengoed over de was doen op 40 graden en het strijkwerk wat daarop volgt. "Nee, ik doe alles zelf" is bij de mannen een vaak gebruikte zinsnede.

Zo zie je maar wat een mens/motorrijder allemaal bezig houdt.

De vrijdag komt eraan en zal de laatste echte vakantiedag zijn. Er wordt gesproken over onweersbuien in de middag maar bij het teruglopen naar de slaapbunker, de sterrenhemel afzoekende, kunnen de flitsen in de ver achter ons gelegen bergen, hier hun eigen mening op gaan nahouden.

Dag 6

Inderdaad is het deze dag pas ver in de middag gaan regenen, gepaard gaande met pittige onweersbuien. De rest van de dag is het zeer aangenaam warm weer geweest. Dat combinerende met een vroege route naar de

gletsjer in het Kaunertal waar de wegen er verlaten bij liggen, maakt op voorhand alles al goed voor de rest van de dag.

De gletsjer zelf, het paradepaardje van dit dal, ligt er nu steenachtig bij. Er zijn wat werkzaamheden gaande, vermoedelijk preparaties voor het komend winterseizoen (want voor de zomerperiode zijn ze te laat ...). Het is uitermate interessant te lezen welke technieken ze gebruiken om sneeuw/ijs-zekerheid te kunnen garanderen. Het zijn proefprojecten waarbij aangetoond wordt dat met speciale folie afgedekte gletjers anderhalve meter meer ijs in hoogte houden dan wanneer dit niet wordt gedaan. Je kan het vergelijken met een enorm groot pic-nic laken, dat weer voor de winterperiode netjes wordt opgerold en opgeruimd.

Het is vandaag een korte rit, een soort rustdag. Hierin wordt nog een ander belastingparadijsje aangedaan waar we direct van de lunch gebruik kunnen maken.

Na deze pauze begint het inderdaad te regenen. Eerst zeer weinig tot weinig, later valt alles er gewoon uit. Erg is het nu ook weer niet, de temperaturen blijven nog steeds op een 30+ hangen. De rit wordt afgerond met het doorkruisen van het dal tot aan het hotel.

En dan zit het er echt op !

Het enige wat rest, is de rit naar Heidenheim of direct huiswaarts ?

Op een ongevalletje met een reisgenoot die Nederland niet is uit kunnen komen (het gaat hem voorspoedig) en een eigen glad-wegdeknat-weer schuivertje na (alleen klepdeksel bekrast, hoera voor de GS !) na, is alles buitengewoon vlotjes en gezond verlopen.

Stefan